

سخن مدیر مسئول

ریشه و بن مایه‌ی هر اثر ارجمندی، تحقیق و پژوهش است. بیهوده نیست که آثار فراوانی در طول قرون متمادی، به منصفی ظهور رسیده‌اند اما تاریخ مصرف شان به کوتاهی عمر پدید آورندگان بوده است. شکی نیست مانایی بوستان و گلستان به دلیل سیرو سفر چهل ساله‌ی و حکیمانه‌ی سعدی بوده است و نیز آثار ارجمندی چون؛ شاهنامه‌ی فردوسی، دیوان حافظ، مثنوی و غزلیات شمس و خمسه‌ی نظامی گنجوی، به یقین ره آورد کوشش‌ها و پویش‌های این نامداران در کتب کهن و بهره‌مندی از افواه دانایان زمانه می‌باشد.

مازندران، همچون دیگر جای سرزمین مان، در دل پرمهر خود، دانایان و توانایان بزرگی پرورده است که به مدد هنر و همت خویش باورها، خرده فرهنگ‌ها و آیین زلال این سامان را بآیین محمدی (ص) آشتی داده‌اند و مردمان این دیار از پرتو این پیوند مبارک در قالب‌ها و گستره‌های گوناگون، آثار ی ماندگار به یادگار گذاشتند که لازم می‌آید فرهیختگان و دلسوزان عرصه‌ی فرهنگ و هنر، این گنجینه‌های به ارث مانده را رمزگشایی کنند و افشاء نمایند و در اختیار نسل‌های نو قرار دهند... «استاره سو» با همین نیت بنا شده و چه فرخنده فال است این شماره، که تعداد بیشتری از محققین نامدار مازنی، از سر دلسوختگی و مهر به استقبالش شتافتند و مقالات تحقیقی خود را، به ارمغانش دادند و ما، به کافه‌ی این عزیزان دست مرزاد می‌گوییم و اعلام می‌داریم: «استاره سو» سینه‌ی گشاده‌ای دارد برای میزبانی اهالی خرد و دانایی مازندران و بی‌تابانه چشم به دریافت آثارشان دارد.

باقی بقایتان!

عزیز الله محمدپور

